

РЕШЕНИЕ

№ 93

гр. гр. Димитровград, 08.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ДИМИТРОВГРАД в публично заседание на шестнадесети февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Огнян Хр. Гълъбов

при участието на секретаря Силвия Ив. Димова
като разгледа докладваното от Огнян Хр. Гълъбов Гражданско дело № 20225610101030 по описа за 2022 година

Предявен е иск с правно основание чл.422 от ГПК – установителен за вземане.

Ищецът ЗАД“А.“ поддържа в искова молба, че с Комбинирана застрахователна полица за застраховки „Каско“ и „Злополука“ на МПС №***/04.04.2016г. сключил договор за автомобил „Тойота“, модел „Хайлукс“, с **“АД, със срок на действие от 05.04.2016г. до 04.04.2017г. Посочва, че на 04.04.2017г., около 21.00ч., при пътуване по общински път на територията на община Димитровград, в посока от гр.Меричлери към с.Гита, автомобилът реализирал ПТП, като попаднал в необезопасено, необозначено и несигнализирано препятствие на пътното платно- дълбока дупка. В следствие на инцидента били нанесени материални щети по автомобила, изразяващи се в изкривени предна декоративна броня, основната предна броня и счупен преден ляв подкалник. На 10.04.2017г. в ищцовото дружество било подадено Уведомление-декларация за щета по застраховка „Каско на МПС“ с искане за обезщетяване на нанесените вреди на застрахования товарен автомобил, като в тази връзка била образувана щета №23017030100186. Заявява, че на основание чл.2 ал.1 т.2 от ЗОС вр.пар.7 ал.1 т.3 от ЗМСМА, община Димитровград е стопанин на процесния пътен участък, където е настъпил инцидента. Съгласно чл.167 ал.2 т.1 от ЗДвП, лицата които стопанисват пътя го поддържат в изправно състояние, сигнализират незабавно за препятствие по него и го отстраняват в най-кратък срок. С неосъществяването на действия по отстраняване на препятствия по общинския път ответникът нарушил задължението си за осигуряване на условия за безопасно, бързо и сигурно предвижване, като отговарял за това си бездействие и причинените от него вреди. Предвид това, че наличието на дупка на пътното платно, явяваща се причина за ПТП, е резултат от бездействието на службите за контрол, чрез които ответника община Димитровград осъществява горепосочените

задължения, същата отговаря спрямо увреденото лице на основание чл.49 от ЗЗД. В случая натоварените лица не били извършили необходимите действия за привеждане на пътната настилка в състояние годно за поемане на пътен трафик и от това бездействие настъпили вреди за собственика на увредения автомобил. Причинените имуществени вреди в следствие на възникналото ПТП били описани от експерти на застрахователното дружество в хода на извършване на ликвидационната дейност по преписката. С възлагателно писмо ищецът възложил на официалния автосервиз на марката „Тойота Тиксим“ЕООД да извърши ремонта на автомобила. Представена била фактура от 30.08.2017г., издадена от автосервиза, съгласно която вложените при ремонта части, боя, други материали и труд за извършения ремонт възлизат на стойност 1941,42 лева. На 20.09.2017г. ищецът заплатил на автосервиза горепосочената сума, като наред с това направил ликвидационни разноски от 10 лева. С плащането на дължимите суми застрахователното дружество изпълнил задължението си по договора за застраховка, сключена за процесния автомобил, като встъпил в правата на неговия собственик по отношение на причинителя на вредата. С писмо от 28.10.2017г., придружено с цялата ликвидационна преписка, община Димитровград била поканена да заплати в едноседмичен срок сумата от 1951,42 лева, но последната не сторила това. На 26.06.2022г. ищецът депозирал в РС-Димитровград заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл.410 от ГПК против ответника. Образувано било ч.гр.д.№822/2022г., по което на 04.07.2022г. съдът издал Заповед №394 за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК. С нея разпоредил на ответника да заплати на ищеца сумата от 1951,42 лева главница, ведно със законна лихва от 29.06.2022г. до изплащане на вземането, сумата 594,69 лева, представляваща обезщетение за забава за времето от 29.06.2019г. до 29.06.2022г., държавна такса от 25 лева и юрисконсултско възнаграждение от 150 лева. Заповедта за изпълнение била връчена на длъжника, който в законоустановения срок депозирал възражение, в което заявил, че не дължи изпълнение на визираното в нея парично вземане. Предвид това, за ищеца възникнал правен интерес от предявяване на настоящия установителен иск против ответника. Иска съдът да постанови решение, с което да признае за установено, че община Димитровград дължи на ищеца сумите, посочени в Заповед №394 за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК от 04.07.2022г. по ч.гр.д. №822/2022г. по описа на РС-Димитровград. Претендира присъждане на направените в настоящото и заповедното производство деловодни разноски.

Ответникът община Димитровград депозира отговор на исковата молба, в който поддържа, че предявения иск е допустим, но неоснователен. Счита, че от съдържанието на исковата молба не се установяват всички елементи от цялостния механизъм на ПТП. В представената Декларация на водач на застраховано МПС се твърдяло, че автомобила е преминал през дупка на пътя между гр.Меричлери и с.Гита, която нанесла щети по МПС. Начертана била схема на ПТП, от която се установявало, че дупката се намира непосредствено преди мост на ляв завой, в посока към и преди с.Гита, но не е посочено точното местонахождение, вид и размери на препятствието. От направена справка се установявало, че посоченото от водача направление от гр.Меричлери към с.Гита е неточно и

неясно, тъй като имало три маршрута, свързващи двете населени места, като по-голямата част от тях била извън територията на община Димитровград и попадала в територията на област Стара Загора. Счита, че от направеното описание на местопроизшествието същото се намира извън територията на община Димитровград, поради което пътя в тази му част не се поддържа от нея и тя не носи отговорност за дупките по него. На следващо място, ищецът не давал описание на самото препятствие на пътя- дължина, широчина и дълбочина, като никъде не описвал неговите характеристики. Самата липса на точно местоположение на препятствието водела до липса на елемент от механизма на увреждането и пречело да се разкрие обективната истина. От друга страна, ищецът не представял протокол за ПТП, като липсвали данни с каква скорост е карал МПС водача, бил ли е той в адекватно състояние, имал ли е необходимите светлини автомобила и в изправност ли са били те. Не ставало ясно защо водача на МПС уведомил застрахователя едва на 10.04.2017г., а не в момента на възникване на ПТП 04.04.2017г. Предвид изложеното счита исковата претенция за изцяло неоснователна и моли предявения иск да бъде отхвърлен. Претендира присъждане на направените по делото разноски.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства- поотделно и в тяхната общност, приема за установено от фактическа страна следното:

Видно от представената с исковата молба Комбинирана застрахователна полица за застраховки „Каско“ и „Злополука“ на МПС №***/04.04.2016г. е, че „Марица Олио“ АД е застраховало в ищцовото дружество собствения си т.а. „Тойота“, модел „Хайлукс“, с ДКН *** за периода от 05.04.2016г. до 04.04.2017г.

С Уведомление- декларация за щета по застраховка „Каско на МПС“ от 10.04.2017г. Г. З. И. уведомил застрахователното дружество, че на 04.04.2017г., при пътуване в тъмната част на денонощието, около 21.00 часа, между гр.Меричлери и с.Гита, попаднал в дълбока дупка, при което се отчупила част от предната декоративна броня, ужулена била основната броня отпред и отляво, като скъсан бил и преден ляв подкалник.

В Декларация на водач на застраховано МПС, увредено при събитие от нарушена цялост на пътното покритие, както и от наличие на предмети, животни, вещества и др.подобни, намиращи се нерегламентирано върху пътното платно от 10.04.207г., подадена до застрахователя от водача на МПС Г. З. И., били потвърдени горепосочените обстоятелства при които възникнало ПТП, както и причинените по автомобила щети.

Съгласно приетото като доказателство по делото Възлагателно писмо от 13.04.2017г., ЗАД“А.“ възложило на автосервиз „Тойота Тиксим“ да извърши ремонт на процесния автомобил Тойота“, модел „Хайлукс“, с ДКН ***.

Видно от представената от ищеца фактура №2000029228/30.08.2017г., издадена от „Тойота Тиксим“ ЕООД на ищцовото дружество, за извършения на процесния автомобил ремонт следвало да бъде заплатена сумата от 1941,42 лева.

Изготвен бил Доклад по щета №23017030100186/15.09.2017г., в който застрахователното дружество приело, че за извършения ремонт от „Тойота Тиксим“ ЕООД

следва да му бъде изплатена сумата от 1941,42 лева.

С Платежно нареждане от 20.09.2017г. ищецът е превел по сметка на горепосочения автосервиз сумата от 1941,42 лева за извършения ремонт на застрахования автомобил Тойота“, модел „Хайлукс“, с ДКН ***.

Видно от приетата като доказателство по делото Регресна покана относно щета на ЗАД“А.“ №23017030100186, застрахователното дружество уведомило кмета на община Димитровград за възникналото на 04.04.2017г. ПТП по пътя между гр.Меричлери и с.Гита, както и за изплатената сума от 1951,42 лева за отстраняване на повредите по пострадалия автомобил. Поканил общината в седемдневен срок да му възстанови сумата от 1951,42 лева. Въпросната регресна покана била получена от ответника на 03.11.2017г.

Поради неплащане на дължимата сума в указания срок, на 26.06.2022г. ищецът депозирал в РС-Димитровград Заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл.410 от ГПК против ответника. Образувано било ч.гр.д.№822/2022г., по което на 04.07.2022г. съдът издал Заповед №394 за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК. С нея разпоредил на ответника да заплати на ищеца сумата в размер на 1951,42 лева, сумата 594,69 лева, представляваща обезщетение за забава за времето от 29.06.2019г. до 29.06.2022г., ведно със законна лихва върху нея, считано от 29.06.2022г. до окончателното изплащане на вземането, ведно с направените деловодни разноси в размер на общо 175 лева. В законоустановения срок ответникът депозирал възражение по чл.414 от ГПК против издадената заповед за изпълнение, поради което за ищеца възникнал правен интерес от предявяване на настоящия установителен иск.

За изясняване на обстоятелствата по делото съдът допусна до разпит свидетеля Г. З. И.. В своите показания същия посочва ,че фирмата, на която бил управител имала много автомобили, като той бил карал поне три автомобила „Тойота Хайлукс“. Не цзнаел към коя застрахователна компания са застраховани тези автомобили. Имал спомен, че процесното ПТП възникнало по пътя между гр.Меричлери и с.Гита, като се спускала една от гумите на колата. Счита, че ПТП възникнало на излизане от гр.Меричлери на 2-3 км от населеното място. Същото възникнало поради попадане в дупка на пътя, който приличал на „лунен пейзаж“.Това не била първата щета по негов автомобил, като поради лошите пътища колите на фирмата имали ежедневно аварии. За въпросното ПТП твърди ,че имало спукана гума, а за другите щети не е сигурен. На застрахователя се обаждал на следващия ден. Няма спомен кога обаче е подал уведомление за процесното ПТП. Не може да се ориентира за мястото, където точно е възникнало то, като посочва, че то се е случило на прав участък преди мост. Твърди ,че дупката била в средата на пътя, но не може да посочи размерите ѝ. ПТП-то се случило в тъмната част на денонощието, около 21.00 часа.

По искане на страните съдът назначи и пие заключение на съдебно-автотехническа и оценителна експертиза. В своето заключение вещото лице инж.Т. М. Х. посочва, че механизмът на процесното ПТП не може да бъде изяснен поради липса на данни за мястото на ПТП и за вида и размерите на процесното препятствие „дълбока дупка“. В предоставените по делото документи и снимкови материали от техническа гледна точка

няма данни и доказателства за наличието на причинно-следствена връзка между уврежданията по автомобила „Тойота Хайлукс“ и процесното ПТП. Стойността на щетите по автомобила е 1941,42 лева с ДДС. Поддържа ,че предоставените от ищеца снимкови материали дават невярна информация за мястото на ПТП и не дават информация за точната конфигурация, вида и размерите на препятствието „дълбока дупка“. Не е ясно къде се намира мястото на процесното препятствие, тъй като представените документи и снимкови материали не представят мястото на ПТП, за което ищецът твърди ,че е на територията на община Димитровград. Снимковите материали представят изгледи между кръстовището на път 66 /Чирпан-с.Свобода/ и с.Воловарово и с.Гита, които са в община Чирпан, област Стара Загора. Между гр.Меричлери и с.Гита има три възможни маршрута, показани чрез платформата google.mars. Първият маршрут е с дължина 11,8 км, от които 5,7 км са на територията на обл.Хасково, а останалите на територията на обл.Стара Загора. На него има 4 моста, само един от които е на територията на община Димитровград. Той обаче се намира преди десен завой, а не преди ляв завой, както е посочил водача на автомобила. Третият и четвъртия мост, които са на територията на обл.Стара Загора са преди и след ляв завой, както посочва ищецът в схемата на ПТП. Вторият маршрут е с дължина 30,6 км, като само 2,1 км. са в обл.Хасково. По този маршрут има два моста, като първия е непосредствено преди с.Целина, обл.Стара Загора и попада на десен завой. По третият маршрут отново само 2,1 км попадат на територията на община Димитровград, като мостовете съвпадат с тези по втория маршрут. На територията на община Димитровград по никой от трите маршрута няма мост, който да отговаря на описаното в схемата на ПТП и показанията на свид.Г. И. в проведеното на 08.11.2022г. съдебно заседание. По първия маршрут, преди с.Осларка третия мост се намира преди влизане в селото и преди ляв завой, като съответства на посоченото в уведомлението за щета, но това е на територията на община Чирпан. Преди този мост няма описано и представено препятствие със снимка за вида и размера му. В материалите по делото, в т.ч. и представените от ищеца снимки, няма такива показващи вида, размера и характеристиките на споменатото препятствие „дълбока дупка“. В материалите по делото и в представените от ищеца снимки няма данни за мястото на процесното ПТП, както и за препятствието на пътя „дълбока дупка“. От това вещото лице прави извод, че няма причинно следствена връзка между уврежданията по процесното МПС и визираното препятствие.

При така установената фактическа обстановка съдът достига до следните правни изводи:

По делото не се спори, че за автомобил „Тойота“, модел „Хайлукс“, с ***АД в ЗАД“А.“ е била сключена Комбинирана застрахователна полица за застраховки „Каско“ и „Злополука“ със срок на действие от 05.04.2016г. до 04.04.2017г. Няма спор и относно това, че на 04.04.2017г., при пътуване по път от гр.Меричлери към с.Гита, автомобилът реализирал ПТП, като попаднал в необезопасено, необозначено и несигнализирано препятствие на пътното платно- дълбока дупка, в следствие на което били нанесени материални щети по него, изразяващи се в изкривени предна декоративна броня, основната

предна броня и счупен преден ляв подкалник. Безспорно установено по делото е, че на 20.09.2017г. ищецът заплатил ремонта на застрахования автомобил, който възлизал на стойност 1951,42 лева. На последно място, между страните няма спор, че застрахователното дружество е изпратило регресна покана до община Димитровград за заплащане на горепосочената сума, но последната отказала да я изплати.

Спорно по делото е налице ли са предпоставки за търсене на регресна отговорност за платените от застрахователя разноски за поправка на щетите по застрахования автомобил. На територията на община Димитровград ли се е намирал участъка от пътя, на който е възникнало ПТП и носи ли същата отговорност за тази щета, причинена от необозначено препятствие на пътя.

От събраните по делото доказателства съдът намира, че не се установяват всички елементи от механизма на процесното ПТП. При възникване на същото не е бил подаден сигнал до органите на Пътна полиция, като местопроизшествието не е било посетено от полицейски служители, не е бил извършен надлежно оглед на същото, не е конкретизирано мястото, на което е възникнал инцидента, нито е посочена причината за ПТП и описано препятствието на пътното платно, станало причина за него. Видно от представените от ищеца писмени доказателства е, че застрахователното събитие е станало буквално 3 часа преди изтичане на срока на застраховката на пострадалия автомобил, а от друга страна напълно неясна остана причината, поради която застрахователят е бил уведомен за застрахователното събитие цели 6 дни след настъпването му- на 10.04.2017г. От показанията на единствения разпитан свидетел по делото- водача на автомобила Г. З. И., също е невъзможно да се установи както пътя, на който е възникнало ПТП, така и точното място, където то е било осъществено. Отделно от това, този свидетел посочва, че многократно е претърпявал подобни инциденти в същия регион, като очевидно не си спомня добре за процесния инцидент, твърдейки, че при него е била спукана една от гумите на автомобила. Такава щета /спукана гума/ обаче въобще не се сочи в изготвените на 10.04.2017г. писмени документи представени на застрахователя, нито пък последния е изплащал обезщетение за нея. От показанията на свидетеля в съдебно заседание, както и от начертаната от него схема на ПТП в Декларация на водач на застраховано МПС /л.11/ е видно, че автомобила е преминал през дупка на пътя между гр.Меричлери и с.Гита, която се намира непосредствено преди мост на ляв завой, в посока към и преди с.Гита, като не е посочено точното местонахождение, вид и размери на препятствието. Същевременно в отговора на исковата молба ответникът посочва, че между горепосочените две места съществуват три отделни пътни участъка, като не ставало ясно на кой точно от тях е възникнало ПТП и попада ли той на територията на община Димитровград. В тази връзка, съдът даде възможност на ищеца да уточни исковата си молба, като конкретизира мястото на възникване на ПТП. Въпреки това, до приключване на производството пред РС-Димитровград това обстоятелство не беше уточнено. За изясняване на делото и с цел установяване на точното място на възникване на ПТП, съобразно представените по делото фотоснимки и пътни карти, съдът назначи съдебна-автотехническа експертиза. От заключенията на същото безспорно беше установено,

че механизмът на процесното ПТП не може да бъде изяснен поради липса на данни за мястото на ПТП и за вида и размерите на процесното препятствие „дълбока дупка“. В предоставените по делото документи и снимкови материали от техническа гледна точка няма данни и доказателства за наличието на причинно-следствена връзка между уврежданията по автомобила „Тойота Хайлукс“ и процесното ПТП. Не е ясно къде се намира мястото на процесното препятствие, тъй като представените документи и снимкови материали не представят мястото на ПТП, за което ищецът твърди, че е на територията на община Димитровград. Снимковите материали представят изгледи между кръстовището на път 66 /Чирпан-с.Свобода/ и с.Воловарово и с.Гита, които са в община Чирпан, област Стара Загора. Същевременно между гр.Меричлери и с.Гита съществуват три различни пътя, като на територията на община Димитровград по никой от тях няма мост, който да отговаря на описаното в схемата на ПТП и показанията на свид.Г. И. в проведеното на 08.11.2022г. съдебно заседание. Подобно на описаното от свидетеля място на възникване на инцидента е това по посочения от вещото лице първи маршрут, където непосредствено преди влизане в с.Осларка и преди ляв завой се намира мост. Това място обаче не е на територията на община Димитровград, а на тази на община Чирпан.

Действително, съгласно чл.31 от Закона за пътищата, изграждането, ремонтът и поддържането на общинските пътища се осъществяват от общините. В този смисъл, при наличие на възникнали препятствия на общински път именно общината е длъжна да сигнализира същите така че да осигури безопасност за преминаващите по пътя превозни средства, а на следващо място е длъжна да извърши ремонт на компрометирания пътен участък.

В настоящият случай обаче ищецът не установи къде е възникнало твърдяното ПТП, както и коя община е била отговорна за поддръжката и ремонта на пътното платно. Предвид това, съдът счита, че от събраните по делото доказателства не може да се направи извод за това, че именно ответника община Димитровград е била отговорна за ремонта и поддръжката на пътния участък, на който е възникнал пътния инцидент, поради което и предявения от ищеца иск за установяване, че същата му дължи сумата от 1951,42 лева, представляваща дължимо застрахователно обезщетение по регресна претенция, следва да бъде отхвърлен като неоснователен и недоказан.

С оглед отхвърлянето на главния иск за платеното от застрахователя обезщетение от 1951,42 лева, като неоснователен следва да се отхвърли и иска за признаване на установено, че община Димитровград дължи на ищеца и обезщетение за забава в размер на 594,69 лева, за времето от 29.06.2019г. до 29.06.2022г., ведно със законна лихва върху главницата, считано от 29.06.2022г. до окончателното изплащане на вземането.

Предвид изложеното съдът счита, че предявения от ЗАД“А.“ против община Димитровград иск с правно основание чл.422 от ГПК, следва да бъде отхвърлен, като неоснователен.

При този изход на делото, на основание чл.78 ал.3 от ГПК, ищецът следва да бъде осъден да заплати направените от ответника деловодни разноски за юрисконсултско

възнаграждение в размер на 300 лева и за възнаграждение за вещо лице в размер на 300 лева.

Мотивиран така, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от ЗАД“А.“, с ЕИК **, със седалище и адрес на управление в гр.София, ул.“**“, представлявано от изпълнителните директори ***, против ОБЩИНА ДИМИТРОВГРАД, с с ЕИК 000903533, с адрес в Димитровград, бул.“Т.С.Раковски“ №15, представлявана от кмета И.Д., иск с правно основание чл.422 от ГПК, за признаване на установено, че община Димитровград дължи на ЗАД“А.“ сумата от 1951,42 лева /хиляда деветстотин петдесет и един лева и четиридесет и две стотинки/ - главница, представляваща дължимо застрахователно обезщетение по регресна претенция, сумата 594,69 лева, представляваща обезщетение за забава за времето от 29.06.2019г. до 29.06.2022г., ведно със законна лихва, считано от 29.06.2022г. до окончателното изплащане на вземането, за което е издадена Заповед №394/04.07.2022г. за изпълнение на парично задължение по чл.10 от ГПК по ч.гр.д.№822/2022г. по описа на РС-Димитровград, като НЕОСНОВАТЕЛЕН.

ОСЪЖДА ЗАД“А.“, с ЕИК **, със седалище и адрес на управление в гр.София, ул.“**“, представлявано от изпълнителните директори ***, **ДА ЗАПЛАТИ** на ОБЩИНА ДИМИТРОВГРАД, с ЕИК 000903533, с адрес в Димитровград, бул.“Т.С.Раковски“ №15, представлявана от кмета И.Д., направените по делото разноси в размер на 600 лева /шестстотин лева/.

Решението може да бъде обжалвано пред Окръжен съд-Хасково в двуседмичен срок от съобщението за неговото обявяване.

Съдия при Районен съд – Димитровград: _____